

SIMPOZIJI, DELAVNICE

PRVA NACIONALNA
KONFERENCA O DUHOVNI IN
RELIGIOZNI OSKRBI V SLOVENIJI

Celje, 8. marca 2019

Dom sv. Jožefa v Celju je v sodelovanju s Teološko fakulteto Ljubljana pripravil v prvo nacionalno konferenco o duhovni in religiozni oskrbi v Sloveniji. Potekala je v petek, 8. marca 2019. Njen namen je bil širjenje zavedanja, da duhovna oskrba ni vedno enaka religiozni oskrbi in da jo lahko presega. Konferenca je bila namenjena vsem, ne glede na versko prepričanje, torej tudi tistim, ki se ne izrekajo za verne. O temeljih in pomenu duhovne in religiozne oskrbe so govorili trije predavatelji, prva dva domača iz Teološke fakultete Ljubljana, tretji iz tujine.

Predavanje prof. dr. **Branka Kluna** je imelo naslov *Antropološki temelji duhovnosti in duhovna oskrba*. Med drugim je spregovoril o razumevanju duhovnosti v širšem družbenem kontekstu in o posledicah različnega razumevanja duhovnosti.

Dr. Andrej Šegula je v prispevku z naslovom *Duhovna in religiozna oskrba v slovenskem prostoru danes* izpostavil vprašanje odgovornosti za zagotavljanje duhovne oskrbe in pomanjkanje znanja oziroma izobraževalni primanjkljaj na tem področju.

Prof. dr. **Piotr Krakowiak** iz poljske univerze Nikolaja Kopernika je tudi nacionalni kaplan hospica na Poljskem. V predavanju je pojasnil razlikovanje med

duhovno in religiozno oskrbo. Izhajal je iz izsledkov raziskav, ki ugotavljajo trend rasti deleža prebivalcev, ki se ne opredeljujejo za verne, in o tem, da se tudi med verujočimi duhovna oskrba spreminja; išče namreč vse več pogovorov, svetovanja namesto zgolj podeljevanja zakramentov. Po predstavitvi različnih poskusov definiranja duhovnosti je izpostavil pomen prepoznavanja duhovne bolečine. Nanjo je prva opozorila Cicely Saunders, v svoje raziskovalno delo in izobraževanje na področju paliativne oskrbe jo vključuje tudi dr. Christina Puchalski, ki po mnenju Ameriške akademije za hospic in paliativno medicino danes sodi med najvplivnejše vizionarje paliativne in hospic medicine. Na Poljskem se je na pobudo in pod vodstvom predavatelja v letu 2011 začel izvajati podiplomski študij timskega dela v pastoralni oskrbi, ki se ga udeležujejo kleriki in laiki, tako ženske kot moški. Zaključil je s povabilom k vpisu v nov cikel izobraževanj na Evropski akademiji za paliativno oskrbo (EUPCA), kjer sodeluje kot predavatelj.

V popoldanskem delu so predstavili svoj poklic, delovanje in pogled na izobraževanje o duhovni oskrbi: vojaški vikar **Matej Jakopič**, policijski vikar **Igor Jereb**, bolniški kurat msgr. **Miro Šlibar** in zaporniški vikar **Robert Friškovec**. Svojih sedanjih poklicnih vlog niso načrtovali, a jih radi opravljajo, čeprav potrebe presejajo njihove zmožnosti. Na svoji poti je bil specialističnega izobraževanje deležen vojaški vikar, ostali samoiniciativno pridobivajo potrebna znanja.

Na koncu konference so bili sprejeti naslednji **zaključki**.

- Pojem duhovnosti je širši od pojma religioznosti.
- Vsi ljudje, ne glede na versko ali kulturno izhodišče, imamo duhovne potrebe, ki jih je potrebno prepoznati in nanje sočutno ter spoštljivo odgovarjati.
- Potrebna je vizija duhovne oskrbe, ki bo na različne načine odgovarjala na duhovne potrebe sočloveka.

- Človek je – ne glede na njegova osebna prepričanja in življenjske usmeritve – središče duhovne oskrbe.
- Za prepoznavanje, ocenjevanje in zadovoljevanje duhovnih potreb so potrebna znanja. Potrebna so tako usposabljanja za zaposlene različnih poklicev, ki se pri svojem delu srečujejo z duhovnimi potrebami sočloveka, kakor za duhovne oskrbovalce, ki naj bi znanja pridobili na specialistični ravni.

*Irena Švab Kavčič,
ravnateljica varstva starejših v Domu sv. Jožef*